

afgive en Erklæring i dette høje Ting. Jeg har ikke ønsket at faa denne Forklaring her, jeg var virkelig tilfreds med den, den højt-ærede Socialminister gav i „Social-Demokraten“, og jeg tror, det havde været bedre baade for det ærede Medlem og for Folkepartiet, om de ogsaa havde været tilfredse med Erklæringen i „Social-Demokraten“. I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlems Udtalelser. Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale den af det ærede Medlem Hr. Rode stillede Dagsorden.

Stengaard-Kirkegaard: Den Dagsorden, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Rode vedkommer aldeles ikke det Spørgsmaal, som Forhandlingen drejer sig om, den gaar fuldstændig udenom. Jeg tvivler for øvrigt slet ikke om, at det har været nødvendigt for det ærede Medlem at gaa udenom, saa i saa Henseende maa det indrømmes, at Dagsordenen ligner den Kilde, hvorfra den er runden. Sagen er nemlig den, at hvis det radikale Parti overhovedet skulde tage positiv Stilling til det Spørgsmaal, vi staar overfor, vilde det være en Stilling, der kunde udtrykkes omtrent med de samme Ord, som det ærede Medlem Hr. Schmidt brugte, idet han forsøgte paa to Ting: baade at misbillige og at billige — og nu er det jo en kendt Sag, at det kun er det socialdemokratiske Parti, der baade kan staa op og sidde ned paa een Gang, der er ikke ret mange andre, der kan det Kunststykke. De Radikale kan altsaa ikke gøre det, og det er da naturligt, at de gaar udenom det rent saglige Spørgsmaal: hvorvidt dette høje Ting efter det, der er foregaaet, kan nære Tillid til Socialministerens Handlinger og Afgørelser. Vi nærer ikke den Tillid efter det, der er foregaaet, og derfor maa jeg henstille til det høje Ting at stemme imod den af det ærede Medlem Hr. Rode stillede Dagsorden.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte, at han saa sandelig ikke havde taget sit Udgangspunkt i dette Skrift. Enhver kan se, hvorledes det ærede Medlem iføret sig Glacéhandsker for ikke at berøre dette Smuds og fjerner det og derefter tager sit Udgangspunkt i noget andet — nemlig den Drøftelse, som dette Skrift har fremkaldt. Det ærede Medlem Hr. Pürschel kommer imidlertid ikke udenom den absolutte Kendsgerning, at det er dette Skrift, der er Udgangspunktet for den politiske Aktion, hans Parti i Dag har foretaget, og som Venstre til min Beklagelse har besluttet sig til at støtte.

Det ærede Medlem mente, at den Situation, hvori jeg befandt mig, var vanskelig, fordi jeg paa den ene Side ikke kunde bifalde den Anbefaling, der er givet, og paa den anden Side ikke vilde være med til at fremkalde en Ministerkrise, en Forstyrrelse af Landets Arbejde paa dette Grundlag. Det ærede Medlem synes at mene, at jeg ikke skulde lære af, hvad der er foregaaet her i Tinget før. Vi lærer af, hvad der foregaar i Tinget, og vi har set det ærede Medlem være i vanskelige Situationer, hvor han baade skulde misbillige og billige, men ikke klart vilde sige, hvad det var, og hvorfor han tog sin Stilling. Vi kunde jo hente op af Rigsdagens Arkiv Dagsordener og afskrive dem, vi kunde jo sige, at uanset Anbefalingen af 13. November, saa ønskede vi ikke at styrte Ministeriet. Vi kunde ogsaa hente en anden Paastand paa Overgang til Dagsordenen frem, hvori Tinget advaredes mod at forstyrre det nødvendige Arbejde til Genrejsning af vort Lands Økonomi ved saadanne Dagsordensdebatter. Men det latterlige Skær, som faldt over det konservative Folkeparti i dets Dagsordenskvaler, ved hvilke Lejligheder det mishandlede sine allierede, mishandlede den Statsminister, som de sagde, de vilde støtte, ved at paatvinge ham Dagsordener af en saadan Karakter, som jeg her har nævnt, det agter vi ikke at udsætte os for. Vi har sagt om den Ting, hvad vi mener, der bør siges. Idet vi henholder os til Socialministerens Fremstilling, afvisende Beskyldningen for, at et illegitimt Formaal laa bag denne Anbefaling, har vi sagt, at denne Anbefaling dog ikke burde være givet, at den savnede Menneskekundskab, og at det var en ufor-sigtig Brug af Ministerens Navn. Men vi ønsker ikke, fordi vi har denne Opfattelse af denne Handling, dermed at kaste Landet ud i en politisk Afbrydelse af de vigtige Spørgsmaals Afgørelser, som forestaar — og ingen af de Herrer har vel noget Øjeblik tænkt, at dette skulde blive Resultatet. De har drevet en Sport, de har villet se, hvorledes vi paa den anden Side vilde møde en saadan Situation, efter at de i flere Aar har forlystet Samtiden med Vidnesbyrd om, hvordan de klarede sig. Og her har de saa vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen som Svar paa deres Sportslyster.

Forespørgeren (Pürschel): Der er virkelig Grund til at lykønske den højt-ærede Socialminister til de Forbundsfæller, som staar op her og tager ham under Ar-mene. Først har det ærede Medlem Hr.